

Ideis ab eo dicta, interpretantur. Sed quia sunt symbolice dicta, in eis non immoremur. Clara persequamur. Certe totum dogma a Chaldaeis, et Zoroastre venit. Integrum enim de Ideis locum Proclus affert, tertio suo in Parmenidem commentario. Quem itidem integrum apponem, quo tota hæc res clarescat magis. Ait igitur:

Νοῦς πατρὸς ἐρροίζησε νοήσας ἀκμάδι βουλῆ, παμπόρφους ιδέας. πηγῆς δὲ μιᾶς ἀποπτᾶσαι Ἐξέθορον. πατρόθεν γάρ ἔην βουλή τε, τέλος τε. Ἀλλ' ἐιμερίσθησαν νοερῷ πυρὶ μοιρηθεῖσαι Εἰς ἄλλας νοεράς. Κόσμῳ γάρ ἄναξ πολυμόρφῳ Προύθηκεν νοερὸν τύπον ἄφθιτον, οὐ κατὰ κόσμον Ἰχνος ἐπειγόμενος μορφῇ. καθ' ἄ κόσμος ἐφάνθη Παντείαις ιδέαις κεχαρισμένος. ὃν μία πηγὴ. Ἐξ ἣς ροιζοῦνται μεμερισμέναι ἄλλαι: Απλατοι, ρήγγνύμεναι κόσμου περὶ σώμασιν Ἄι περὶ κόλπους σμερδαλέους, σμήνεσσιν ἐοικυῖαι Φορέονται τραποῦσαι. περὶ δ' ἀμφὶ ἄλλιδυς ἄλλῃ Ἔννοιαι νοεραὶ πηγῆς πατρικῆς ἄπο Πολὺ δραττόμεναι πυρὸς ἄνθος, ἀκοιμήτου χρόνου, Ακμὴ ἀρχεγόνου ιδέας, πρώτη πατρὸς ἔβλησε Τάς δε αὐτοθηλῆς πηγὴ. “Mens paterna produxit, intelligens summo consilio. Omniformes ideas. Fonte vero ab uno evolantes. Exilierunt. A patre enim erat, consiliumque finisque. Sed sunt divisæ, intellectuali igni partitæ. In alias intellectuales. Mundo namque, rex multiformi. Præposuit intellectualem typum incorruptum. Cuius ad ornatum. Vestigum induxit formæ. Per quæ mundus apparuit. Omnifariam ideis gratiosus. Quarum unus fons. Ex quo prodeunt divisæ aliæ. Sine latitudine fluentes mundi per corpora. Quæ circa sinus ingentes, examinibus similes. Feruntur mutatae, circaque, aliunde alia. Conceptus intellectuales, fonte a paterno. Multum, decerpentes ignis florem, in somnis temporis. Summitas Principigeniæ Ideæ prima a patre scaturii. Huius per se florens fons.”

Quorum oraculorum idem Proclus sententiam satis explicat in hunc sensum, ne semper Graeca inculcem. Inquiens.

Per hæc declararunt Dii, et ubi sit idearum hypostasis, et quis sit Deus, qui fontem ipsarum, unum illum contineat, et quo modo ex hoc fonte, prodit multitudo, et quo modo mundus factus est, secundum ipsas. Et quod omnium sint motrices mundanorum Systematum. Et quod omnes sint intellectuales per essentiam. Et quod per proprietates sunt omnifariam. Sed quispiam multa quoque alia, hæc divina noemata interpretando, profunda inveniet. Sed in præsentia, id tantum satis esto, quod etiam Dii, Platonis contemplationibus sint testes. Quandoquidem intellectuales has causas, ideas vocarunt. Et ipsas typum mundo dedisse dicant, et eas conceptus patris esse affirment. Manent enim in intellectionibus patris, et quod prodeunt ad mundi opificium. ροίζησις enim est proditio ipsarum. Et quod sint omniformes. Ut pote quæ omnium partibilium continent causas. Et quod a fontanis ideis, aliæ prodierunt, quæ per partes sortitæ sunt mundi opificium, et dicuntur, examinibus (apum scilicet) similes, quia sint secundorum genitrices. His ergo tot testimoniis, Platonis,